

Het derde wat je niet hebt gezien

Justin Johnson

Het is verkeerd om te denken dat er maar twee dingen in de Bijbel voorkomen: het oude verbond en het nieuwe verbond. In werkelijkheid zijn er minstens drie: het oude verbond, het nieuwe verbond en de verborgenheid van Christus.

Net zo verkeerd is het om te denken dat er maar twee volken van God in de Bijbel staan: het oude verbond Israël en de Kerk. In plaats daarvan zijn er drie: het oude verbond Israël, het nieuwe verbond Israël en de kerk van de verborgenheid.

Als er één idee is dat mensen ervan weerhoudt een duidelijk dispensationeel onderscheid te maken tussen Israël en de Kerk, dan is het wel het onvermogen om dat derde volk, door profetie geroepen de rechtvaardige natie, het overblijfsel en de "kleine kudde" van het nieuwe verbond Israël te identificeren. Zie Jes.10:21; 26:2; 62:12; Lukas12:32:

"Jes. 10:21: Het overblijfsel zal wederkeren, het overblijfsel van Jakob, tot den sterken God!

"Jes. 26:2: Doet de poorten open, dat het rechtvaardige volk daarin ga, hetwelk de getrouwigheden bewaart.

"Jes.62:12: En zij zullen hen noemen het heilige volk, de verlost des HEEREN; en gij zult genoemd worden de gezochte, de stad, die niet verlaten is.

"Luk.12:32: Vreest niet, gij klein kuddeken, want het is uws Vaders welbehagen, ulieden het Koninkrijk te geven.

In hun gedachten zijn er slechts twee opties, en er ligt niets anders op tafel.

Als er maar twee volken zijn en Israël uit het oude verbond de beloften niet krijgt, wie is er dan nog meer om ze te ontvangen? Beperkt door hun mogelijkheden eindigen ze ten onrechte om aan de kerk datgene toe te schrijven wat terecht het nieuwe verbond van Israël is.

Er is een volk van God dat noch het oude verbond Israël, noch de kerk van de verborgenheid is. Er is een derde groep die je niet hebt gezien.

Niet mijn volk, nu mijn volk

Het meest voorkomende voorbeeld van dit falen staat in 1 Petrus 2:9-10.

"9 Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht;

Het volgende vers zegt:

10 Gij, die eertijds geen volk waart, maar nu Gods volk zijt; die eertijds niet ontfermd waart, maar nu ontfermd zijt geworden.

Een onvermogen zich te identificeren met het overblijfsel van Israël laat slechts één conclusie: dit moet spreken over de Heidenen in de kerk, het Lichaam van Christus. Als de kerk de naam, zegeningen en positie van Israël heeft, wat is dan het grote verschil tussen Israël en de kerk? Die zijn er niet. Als het eruit ziet als een eend en het loopt als een eend en klinkt als een eend.....

Het vergt wat meer studie om te leren dat Petrus Hosea 1:9-10 citeert in zijn brief die spreekt tot het huis Israëls. Het was tot het opstandige huis van Israël dat God zei:

“Hosea 1:9: En Hij zeide: Noem zijn naam Lo-ammi; want gijlieden zijt Mijn volk niet, zo zal Ik ook de uwe niet zijn.

Het volgende vers spreekt over de tijd dat het huis Israëls zou terugkeren als zonen van de levende God.

“Hosea 1:10: Nochtans zal het getal der kinderen Israëls zijn als het zand der zee, dat niet gemeten noch geteld kan worden; en het zal geschieden dat ter plaatse, waar tot hen gezegd zal zijn: Gijlieden zijt Mijn volk niet; tot hen gezegd zal worden: Gij zijt kinderen des levenden Gods.

Wanneer gebeurde dit? Toen Christus naar de verloren schapen van het huis Israëls kwam (zie Mattheüs 15:24) en hun de macht aanbood om zonen van God te worden (zie Johannes 1:12).

“Matth. 15:24: Maar Hij, antwoordende, zeide: Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israëls.

“Joh. 1:12: Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven;

Petrus spreekt tot de verloren schapen van het huis Israëls die hun Messias vonden en zouden ontvangen wat Israël, het oude verbond, niet wilde. Het was niet de hele natie, maar dat kleine, bijzondere overblijfsel van een natie die geloofde dat Jezus de Messias was die het koninkrijk zou erven.

Het is deze groep waartoe Petrus, Jakobus en Johannes behoren en aan wie zij hun brieven schreven. Wanneer veel mensen aannemen dat de twaalf apostelen (die 12 waren omdat er 12 stammen waren) apostelen van de huidige kerk zijn, herkennen ze het bestaan van de rechtvaardige natie niet, de derde optie, de schapen die gevonden worden tussen degenen die verloren zijn gegaan.

De Rechtvaardige Natie

Jezus sprak tot het ongelovige Israël van het oude verbond. Hij nam iets van hen en gaf het aan iemand anders. Wie?

“Matth. 21:43: Daarom zeg Ik ulieden, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden, en een volk gegeven, dat zijn vruchten voortbrengt.

Ook al verwijst Matth. 21:43 naar een enkele natie (Israël), degenen die de derde optie niet erkennen, zullen de “natie” de kerk maken. Toch is het duidelijk in de kerk dat er geen nationaliteit is en dat de kerk bestaat uit mensen uit vele naties (zie Gal. 3:28; Kol. 3:11). Nee, dit zal niet werken.

“Gal. 3:28: Daarin is noch Jood noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw; want gij allen zijt een in Christus Jezus.

“Kol. 3:11: Waarin niet is Griek en Jood, besnijdenis en voorhuid, barbaar en Scyth, dienstknecht en vrije; maar Christus is alles en in allen.

Wie zijn de mensen die “die van dezen stal niet zijn” zijn in Johannes 10:16, “het moet de kerk zijn!”, roepen ze. Ze zouden gelijk hebben, tenzij er een andere optie op tafel lag in Johannes 10 doch de kerk, het lichaam van Christus, was nog een verborgenheid.

Wie ontvangt het koninkrijk, als het niet Israël van het oude verbond is? Antwoord: niet de kerk van de verborgenheid, waarin geen Jood of Heiden is, maar de kleine kudde van Israël, zie Lukas 12:32:

“Vreest niet, gij klein kuddeken, want het is uws Vaders welbehagen, ulieden het Koninkrijk te geven.

Wie ontvangt de beloften van Rom. 9-11 als niet het Israël van het oude verbond is dat geen geloof had? Antwoord: het overblijfsel van Israël dat hun Messias wel door geloof ontving, zie Rom 9:27 en Rom 11:5:

*“Rom. 9:27: En Jesaja roept over Israël: Al ware het getal der kinderen Israëls gelijk het zand der zee, zo zal het **overblijfsel** behouden worden.*

*“Rom. 11:5: Alzo is er dan ook in dezen tegenwoordigen tijd een **overblijfsel** geworden, naar de verkiezing der genade.*

De derde optie

Niet-dispensationalisten verwarren de kerk lang niet zozeer met het Israël van het Oude Testament als wel met het Israël van het Nieuwe Testament.

Voordat je de mysterieuze kerk die geheim/verborgen werd gehouden in Mattheüs-Johannes en Hebrreeën tot Openbaring verwijderd, moet je iets hebben om de leegte te vullen. Wie ontving Jezus, als het niet de kerk was? Wie krijgt het koninkrijk, als het niet de kerk was?

Dispensationalisten leren niet dat “het oude verbond Israël” zal terugkeren. Dispensationalisten leren dat het oude verbond van Israël is vervangen door het nieuwe verbond met Israël.

Dispensationalisten leren niet dat de kerk de vervulling is van de profetieën van Israël, maar dat de rechtvaardige natie, geleid door de twaalf apostelen, de vervulling is, zie 1 Petrus 1:12:

“Denwelken geopenbaard is, dat zij niet zichzelf, maar ons bedienden deze dingen, die u nu aangediend zijn bij degenen, die u het Evangelie verkondigd hebben door den Heiligen Geest, Die van den hemel gezonden is; in welke dingen de engelen begerig zijn in te zien.

Wanneer je de aanwezigheid van dit derde ding ziet, is het veel gemakkelijker om Israël en de kerk te scheiden. Wanneer je ziet dat de meesten, zelfs onder dispensationalisten, nog steeds denken dat de twaalf apostelen voor de kerk zijn, zie je waarom er nog zo veel werk te doen is.